

10 ANYS DE L'EUROREGIÓ PIRINEUS-MEDITERRÀNIA

Mireia Canals,

SECRETÀRIA GENERAL DE L'EUROREGIÓ PIRINEUS-MEDITERRÀNIA

Max Vives-Fierro,

DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA EUROPA

L' Euroregió Pirineus Mediterrània neix impulsada des de Catalunya gràcies a la visió europea del president Maragall. Una visió macroregional d'Europa, articulada a través de grans espais policèntrics, amb xarxes de ciutats i infraestructures que donen forma al territori. Una visió que aposta per una Europa de xarxes i grans espais regionals, on les ciutats i les regions són una part fonamental de la construcció europea.

Amb aquesta visió interregional, les regions volen avançar de manera conjunta per construir elements comuns i un futur de treball compartit. La cooperació entre regions ha de permetre construir una visió comuna per avançar en la creació de sinergies, en especial davant de les grans institucions europees. Tot això ha de permetre la creació d'un gran espai de desenvolupament econòmic, amb una macroregió europea que forma part d'un eix molt més gran, l'arc mediterrani, que ja és el segon gran espai de creació de riquesa de tot el continent europeu. El territori de l' Euroregió es troba en una situació privilegiada, que facilita els intercanvis amb altres espais, com a punt central entre Europa i la Mediterrània. Aquest fet permet que les economies d'aquests territoris estiguin fortament vinculades a l'exportació i siguin un espai de pas de grans corredors.

L' Euroregió té com a objectiu cooperar en matèria de desenvolupament, innovació, cohesió social i educació, i l'any 2009 es va dotar d'una Agrupació

“L' Euroregió aposta per una Europa de xarxes i grans espais regionals, on les ciutats i les regions són una part fonamental de la construcció europea.”

Europea de Cooperació Territorial (AECT), l'eina jurídica creada per la Unió Europea per aconseguir els objectius marcats. Aquesta AECT, la primera d'Europa formada per regions, permet a l'Euroregió gestionar projectes europeus i convocatòries d'ajuda conjuntes.

Els àmbits de cooperació entre les regions participants giren entorn d'alguns aspectes concrets: el desenvolupament econòmic, a partir de la innovació en diversos sectors estratègics; la millora de la xarxa de transports per a facilitar l'articulació i la connexió entre els quatre territoris i amb el conjunt de la UE; i la cooperació territorial entre les regions. L'Euroregió també té com a objectiu esdevenir un grup de pressió per fer visible tot aquest territori i fomentar el partenariat euromediterrani.

L'Euroregió Pirineus Mediterrània ha seguit una via d'actuació que han definit els seus treballs i àmbits d'actuació, molt marcada per cooperació entre les regions a una escala *macro*. Els projectes de l'Euroregió han fomentat de manera molt important els temes d'innovació, la recerca i el foment de l'intercanvi científic, amb una finalitat molt clara: fomentar el desenvolupament econòmic. Aquesta línia de treball ha impulsat projectes importants com l'Eurocampus, un projecte que té com a objectiu fomentar les relacions entre les diferents universitats de tota l'Euroregió, creant un gran espai científic i d'educació superior, i potenciant àmbits de treball especialment interessants pels territoris que formen part del projecte.

En l'àmbit cultural, s'ha recolzat la creació de 30 nous projectes culturals compartits entre agents de les diferents regions membres. En relació al desenvolupament sostenible, s'han impulsat ajudes per projectes que treballen en els àmbits de l'energia o l'ús sostenible dels recursos com l'aigua. Finalment, en l'àmbit de la innovació i el desenvolupament econòmic, destaca el *Creamed*, un projecte de creació de viviers d'empreses en xarxa a tota l'Euroregió. Aquest projecte ha estat finançat en un 75% per fons europeus de desenvolupament regional.

El tercer gran objectiu de l'Euroregió és la cooperació territorial transfronterera, per tal de limitar els

“L'Euroregió té com a objectiu cooperar en matèria de desenvolupament, innovació, cohesió social i educació”

efectes negatius que genera l'existència de fronteres administratives i reduir al mínim “l'efecte frontera”, a totes les escales. En aquest àmbit, però, l'Euroregió treballa en paral·lel amb la Comunitat de Treball dels Pirineus (CTP), consorci creat entre Espanya, França i Andorra l'any 1983 per a promoure la cooperació transfronterera. La CTP va néixer amb una voluntat de treballar amb una escala molt més local, amb projectes de petita escala centrats en la cooperació transfronterera, mentre l'Euroregió va néixer d'una visió més àmplia de la cooperació interregional. Ambdues treballen per frenar “l'efecte frontera”.

Finalment, un altre element de gran importància pels interessos de Catalunya que cal destacar és el paper de *lobby* de l'Euroregió Pirineus Mediterrània. La institució ha volgut esdevenir un portaveu de les problemàtiques del territori davant les institucions europees, i erigir-se com a interlocutor de la Comissió en política territorial.

L'Euroregió Pirineus Mediterrània ha desenvolupat alguns projectes importants durant aquests anys i s'ha consolidat com espai de cooperació interregional. Tanmateix, aquest any 2015 s'han obert noves oportunitats que podrien permetre donar-li més impuls. D'una banda, la creació d'una nova gran regió de més de cinc milions d'habitants al costat francès, que inclourà les regions de *Midi-Pyrénées* i *Languedoc-Roussillon*. Una nova regió, la tercera en població del nou mapa regional francès, que es pot erigir en un actor rellevant de la cooperació interregional. De l'altra, el canvi polític que s'acaba de produir en els governs autonòmics aragonès i valencià pot obrir la porta a un canvi d'orientació en la seva política regional.

Una nova oportunitat que l'Euroregió vol aprofitar per projectar la seva visió i els seus interessos, com és, per exemple, el corredor mediterrani, fent sentir la seva veu davant les institucions europees, i desenvolupant una política regional ambiciosa, per seguir sent un model de cooperació interregional a la Unió Europea.

“La institució ha volgut esdevenir un portaveu de les problemàtiques del territori davant les institucions europees, i erigir-se com a interlocutor de la Comissió en política territorial.”